

บทคัดย่อ

งานศึกษาวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการผลิตภัณฑ์เพื่อรองรับยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ 2) ศึกษาถึงแนวทางหรือยุทธศาสตร์ของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการเข้ามาส่งเสริม สนับสนุน ผู้ประกอบการในชุมชนในการจัดการผลิตภัณฑ์ 3) ศึกษาความคิดเห็น ความต้องการของผู้ประกอบการในชุมชนและผู้บริหารงานในภาครัฐ ในการเข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านการบริหารจัดการเพื่อนำมากำหนดเป็นแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่นสนับสนุนการท่องเที่ยวของจังหวัด และ 4) เพื่อเป็นข้อเสนอแนะสำหรับกำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาวิสาหกิจในชุมชนให้รองรับยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดได้อย่างยั่งยืนต่อไป

ประชากรศึกษาในชุมชนวัวลายที่เป็นกรณีศึกษาประกอบด้วยผู้ผลิต เจ้าหน้าที่ภาครัฐ ผู้นำชุมชน และนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศ จากการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเจาะจง (purposive sampling) และใช้แบบสัมภาษณ์ 5 ชุด เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้โปรแกรมทางสถิติวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติที่เกี่ยวข้องตามวิธีการของ Likert และ Philip Kotler ผลการศึกษาได้พบว่า วิสาหกิจในชุมชนวัวลายเป็นรูปธุรกิจในครัวเรือนที่มีเจ้าของคนเดียวสืบทอดการดำเนินการมาจากบรรพบุรุษ ผู้ผลิตประสบปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมากในด้านผลิตภัณฑ์ (product) สถานที่ผลิต (place) และบุคลากร (personnel) และประสบปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางในด้านการส่งเสริมการขาย (promotion) ในด้านเจ้าหน้าที่ภาครัฐและผู้นำในชุมชน ซึ่งเข้ามามีส่วนร่วมดูแลการผลิตในชุมชนมีข้อคิดเห็นว่ารัฐควรให้การสนับสนุนในด้านเงินทุน เพื่อพัฒนาภูมิทัศน์และศักยภาพของผู้ผลิตในการผลิตผลิตภัณฑ์ในชุมชนรวมทั้งการหาช่องทางการตลาด ส่วนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศที่มาซื้อผลิตภัณฑ์เครื่องเงินไปใช้เองส่วนใหญ่ตัดสินใจซื้อเพราะมีความพึงพอใจโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ในด้านผลิตภัณฑ์ (product) การให้บริการโดยพนักงานขายและเจ้าของร้าน (personnel) และมีความพึงพอใจโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในด้านราคา (price) และการส่งเสริมการขาย (promotion) และพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางในด้านสถานที่ผลิตและขาย (place)

ข้อสรุปและเสนอแนะที่ค้นพบคือ ภาครัฐควรเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการภาวะแวดล้อมของชุมชน รวมทั้งการจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงาน อุปกรณ์เครื่องมือการผลิตรวมทั้งรูปแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลาย โดดเด่น และมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะชุมชน รัฐควรจัดให้มีสถานที่แสดงสินค้าในชุมชนรวมทั้งจัดทำเอกสารเผยแพร่ในเชิงเล่าประวัติความเป็นมาของชุมชน (story) การกำหนดราคาและระบบการบริหารจัดการในรูปธุรกิจ ควรเป็นไปภายใต้มาตรฐานเดียวกันโดยเน้นอนุรักษ์ความดั้งเดิมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

สำหรับข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในโอกาสต่อไปคือ ควรมีการศึกษาวิสาหกิจในรูปแบบอื่นๆ ในชุมชนอื่น นอกเหนือจากเครื่องเงิน เครื่องเงิน และเครื่องคุณลาย รวมทั้งศึกษาเจาะลึกเกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนในชุมชนที่ใช้ภูมิปัญญาดั้งเดิมในท้องถิ่นเป็นปัจจัยหลักในการสร้างผลผลิตที่ก่อให้เกิดรายได้ และสุดท้ายควรรศึกษารูปแบบหรือแนวทางการจัดการภูมิทัศน์หรือภาวะแวดล้อมของชุมชนที่จังหวัดตั้งเป้าหมายให้เป็นจุดขายเพื่อรองรับยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวต่อไป